

Membrii clubului studenților universității, din Iași, dorind a spori fondul societății lor, au luat decizia de a da în curând o reprezentațiune teatrală cu concursul bine-voitor al d-urilor Felicia Vürfeld și Olga Reich, elevs ale conservatorului.

Piesele fiind bine alese, precum ni se asigură, sperăm că publicul iașan, care cunoaște trumosul scop al tinerei societăți, va participa în număr mare la spectacol, zice „St. Rom.”

—X—

Pentru aducerea statuei Marelui Eliade din Gafați, unde se află acum, în București, și pentru instalarea ei, mai trebuie comitetului suma de 8000 de franci. — Sperăm că Camera nu va întârzi de a vota această cifră, spre a putea vedea cât mai curând statua Părintelui literaturii române în fața Universității.

Statua are o greutate de 9 mii kilogr. Monumentul întreg e de 28 mii kilogr. Facerea lui și aducerea până la Galați a costat 28,393 franci.

—X—

Încă de la formarea bugetului comunei urbei noastre, am comunicat lectorilor că consiliul comunal a prevădit în buget pentru anul curent sumele necesare pentru înființarea unei școli da băieți și a unei de fete, zice „Mesagerul Brăilei.”

Anul nou a început, școlile actuale sunt așa de populate, că numai pot primi elevi din nou, și cu toate acestea d-l primar nici gând nu are ca să înființeze acele școli.

În posturile create din nou, și care nu necesită zor din partea d-lui primar, s'a numit funcționari; pentru școli nici-va mișcare.

Copii contribuabililor sunt lipsiți de învățtură. Fiă care zi ce trece nu se mai poate găsi, acesia o școlă d-sa, și toamă pentru o școlă, interesele de gașcă nu l' lasă să facă nimica.

—X—

Pe vîrsătura de lângă rețeaua drumului de fer s'a arangiat — ne spune „Mesager. Br.” un loc de patinaj, prin inițiativa d-lor oficeri.

Patinatoare esersate nu sunt în Brăila, zice „Mesagerul”, și s'ar fi putut găsi un loc mai bun pentru patinat pe ghița Dunării.

—X—

So ietetea elenă de binefacere, din Brăila, a det un bal, la 19 Ianuară, în beneficiul săracilor.

Familii numeroase, române și elene. au luat parte la acest bal; beneficiul dar sigur că a fost după cum se aștepta să fie.

—X—

Consiliul județului Ilfov e convocat, în sesiune extraordinară, pe zina de 12 Februară, 1880.

—X—

Consiliile județelor Dolj și Teleorman sunt autoritate, ca în sesiunile lor extraordinare, să aleagă pe membrul care să ia parte în consiliul de revisie, pentru contingutul anului 1880.

—X—

FOIȚA „ROMANIEI LIBERE”
— 22 Ianuară — No. 2

BELLA

DE

ALEXANDRU LERMONTOFF.

(URMARE).

În casa principelui erau deja strănși o mulțime de oameni. D-voastră știți, că Asiaticii au obiceiul de a invita la nuntă pe toți cei ce-i întimpină în cale. Noi furăm primiți cu toate semnele de distincțiune și duși în salonul de onoare. Fiind-că cunoșteam bine țara, luasem însă bine de seamă unde ne așezaseră caii, spre a-i putea avea la îndemână, îndată ce s'ar fi întemplat ceva.

Obiecturile nunților nu sunt de altminterlea de loc curioase la circasieni. Preotul—mulla, cum se numeste — citește mai întâiu mirilor câte-va pas-ge din Coran; apoi li se face, lor și tuturor rudeniilor, daruri; în urmă se pune pe masă și se bea buza; după aceea se joacă jocul național, *djigitovca*, în vreme ce un băiat murdar, îmbrăcat în sdrênțe și instalat pe un tron ticălos, amusează societatea neconținut cu glumele sale. După ce se face noapte, are loc apoi un fel de bal, a cărui muzică se eșcută de către un bătrân sorman, printr'un instrument, a cărui nume l'am uitat. Fetele și tinerii se înșiră în

În timp de 6 zile, — dela 13 Ianuară, până la 19 Ianuară 1880 — în București s'au născut 109 copii, din cari 52 de sex bărbătesc și 57 de sex femeesc; au murit 163 de oameni, 83 bărbăți și 80 femei.

Numărul morților dar, în timp de șase zile, întrece pe al născuților cu 54!

DIN AFARA

Inarmările în Austro-Ungaria.

Semnele unui război apropiat se imulțesc mereu, de nu cumva plecarea spre inarmări progresive va fi devenit o manie a vremilor de astăzi, — ceea ce nu ne vine să credem și nici că am putea.

Intreaga ziaristică europeană nu vorbește până acum, în partea cea mai mare a coloanelor sale, decât despre sporirea forțelor armate în Rusia, Germania și în Franța. Astăzi intră în rindul acestor state și Austro-Ungaria.

Inarmările, cari se fac în vecinul imperiu nu au însă același caracter, cu inarmările din cele lalte trei mari state. Cum ne spune „Pester Loyd” și „Deutsche Ztg.”, Austro-Ungaria nu se gândește de loc la un război de ofensivă. „Pester Loyd” ne spune bunăoară în numărul său de la 31 Ianuară, că în Austro-Ungaria „chiar și ipotesa unui atac împotriva Franței nu s'ar putea rostii în public, fără a se ația pasiunile popoarelor până la cel mai înalt grad de de amărăciune.” După același ziar, popoarele Austro-Ungariei (negreșit că ziarul dualist nu înțelege de cât pe nemți și pe unguri) nu admit nici astăzi alianța cu Germania, de cât intru cât ea pare a asigura pacea. Inceperea unui război ar putea schimba prin urmare drumurile ambilor aliați.

Ei bine, în fața tuturor acestor considerațiuni, Austro-Ungaria pare a fi pusă în neputință, de a începe un război ofensiv și inarmările de cari menționăram mai sus, să încep a se face și pe teritoriul densei, nici nu privesc o astfel de eventualitate. Ceea ce se caută astăzi în vecinul nostru imperiu, este mărirea puterii de apărare. Acest lucru — ne relatează „Pester Loyd” — ministerul de război austriac nu crede că el va putea activa cu mai mare isbândă; de cât fortificând punctele de căpetenie ale imperiului. Pentru granițe s'a făcut deja ceva acum sunt doi ani; — de astă dată trebuie să se procedă la fortificarea capitalei Viena.

„Nu se poate tracta firesc — zice „Pester Loyd” — de o fortificare în înțelesul mai strâns, ci de o fortificare în stilul, în care s'a executat la Paris și în care s'a început deja împrejurul Romei: de a se construi

două rânduri și cîntă și bat din palme. După aceea trece la mijloc un tîner și o fată și încep să reciteze versuri cu un glas greoi. . . . toate câte le vin numai în minte; versurile acestea se repet apoi de către corul întreg.

Peciorin și eu ședeam în locul de onoare. Deodată se apropie de tovarășul meu fata mai mică a principelui — o fetiță ca de vre-o șase-sprezece ani — și ei cîntă un fel de compliment. Cuprinsul acestui cântec e cam acesta: „Subțiri și frumoși sunt cavalerii noștri, cu castanele lor împodobite cu argint; dar tînerul oficer rus e și mai frumos și podobele sale sunt de aur. El se înalță în mijlocul lor ca un brad; nu s'a născut însă nici n'a înflorit în grădiniile noastre.”

După această cuvîntare Peciorin se sculă de pe scaun, se plecă înaintea tinerei prinese și duse mîna întăiu la frunte apoi la inimă și mă rugă să-i traduc prinselei răspunsul în limba sa.

— Ei bine, soptii tînerului meu tovarăș, îndată ce se depărtă fata, — cum ți se pare?

— Încântătoare, răspunse el; încântătoare! Cum se numesc?

— Bella replica ei.

Și într'adevăr era foarte frumoasă: înaltă, subțire, de o constituție minunată, ochi azuri ca de gazelă, — privirea ei resbătea până în adîncul sufletului.

Peciorin devenise cu totul visător; nu o mai perdea din ochi; și dînsa încă privea adesea-orî pe furiș la el. Dar tovarășul meu nu era singurul om, cărui i se părea Bella frumoasă: dintr'un colț al salei se îndreptau neconținut spre

adecă forturi împrejurătoare, permanente și de jumătate permanente, cari situate pe înălțimile dinprejurul capitalei, să o-imprejură în cercuri largi. Acestea fortificațiuni ar slui apoi, pentru cazul unui război, la ulterioara fortificațiuni pasagere. Se poate, ca executarea acestei idei să fie încă problematică din cauza cheltuelilor, cu cari este împreunată. Dar adevărul este, că încă la 1867 se hotărîse sferile militare domoitoare din Viena, să impresoare Viena cu un lagăr întărit; planul acesta trebuise atunci înlăturat, dar astăzi începe din nou să fie cumpănit și încă cu cea mai mare serioșitate.

Din toate acestea putem constata fără cea mai mică greșeală, trei lucruri: Austro-Ungaria nu pare a avea curagiul să ieie în viitorul război ofensivă; Austro-Ungaria vrea să și încerdințeze mîntuirea existenței unui război de apărare, dar din care se teme să se se aleagă cu capitala ei, cu Viena, impresurată de vrăjmași.

Starea lucrurilor în Franța.

Noul ministru de război francez a început operațiunea curățirii armatei de elementele cele suspecte cu o energie, care a început să pue pe gânduri și pe republicanii mai moderați.

După schimbările radicale, ce a săvîrșit în rândurile oficerilor superiori, generalul Farre a început să purifice astăzi gradele de la căpitan în jos. Lucrarea s'a început de la regimentele cari se află în Paris și împrejur. Ministrul de război a dat un ordin, prin care cere comandanților acestor regimente, să-i trimeată toate listele de conduită, cari privesc oficerii de la căpitan la vale. În ordinul acesta nu se vorbește într'adevăr decât de greșeli de reglement și relațiuni financiare, cari ar avea să hotărască pentru mulți oficeri soarta meritată; dar nimeni nu se mai înșeală astăzi, și nu vede în ele decât un pretext inventat de republicanul ministru de război, ca să curețe armata parisiiană de toți oficerii republicani.

*

În același timp generalul Farre face mare împotrivire acelei părți din partida republicană, care cere măsură, proiectate într'adevăr pentru ușurarea popoului, dar cari ar slăbi armata, fie cât de puțin.

Miercurea trecută se ținușe anume în Palatul Bourbon o adunare a comisiunii însărcinate cu judecarea propunerii deputatului Loissant, prin care se cere, ca serviciul militar să fie micșorat de la patru ani la trei. General Farre se înfățișă în sialul comisiunii și se rostii cu cea mai mare hotărîre în contra acestei propunerii. Pentru a face soldați buni, și anume la cavalerie

și artilerie, — zise dînsul — trebuiesc puțin patru ani; reducerea anilor de serviciu ar mai jicni de asemenea și recrutaerea corpului de sub-oficeri, care și fără de această se face și astăzi destul de greu; armata nu ar mai dispune după săvîrșirea acestei reduceri, decât de recruți și de elemente bătrâne și netrebnice.

Ministrul de război a declarat de altă parte, că nu se împotrivesc absolut la ori ce înlesniri, ce s'ar putea aduce populațiunii recrutate. Așa bunăoară ar primi bucuros o lege, prin care fie-care soldat să poată dobîndi în anul II, III și IV un concediu de câte trei luni. Dar orî și cum, trebuie să i-se mai lase timp, ca să studieze cetățenia.

Comisiunea ar fi rămas în cea mai mare parte convinsă de vederile ministrului de război și chiar propunătorul proiectului ar fi dispus, în fața actualei stări politice, la îngădueli esențiale.

ARMATA.

Ne-am îndeplinit o datoriă cînd, trăgînd cu urechia asupra celor ce se petrec prin înaltele sfere militare, am împărtășit cititorilor ideile și debaterile de prin aceste sfere, cu modestele noastre observațiuni. Aceste observațiuni însă, se vede că au fost neplăcute unor persoane. Regretăm, dar ținta noastră e d'a fi folositorii lucrului public.

Astăzi primim o epistolă din partea d-lui Maior C. Brătianu, bănuie că ar fi autorul său inspirator al acelor articole.

Publicînd epistola onor. d. Maior Brătianu ne grăbim de a declara, că bănuiala e nefundată, și că acele articole nu aparțin unui militar.

20 Ianuară, 1880.

Domnule director

Mi se spune că în cursul săptămănei trecute ați publicat în coloanele jurnalului „România Liberă”, un articol militar, ca studiu asupra celor ce e de făcut în organizarea armatei noastre sau că simplă critică asupra consiliului nostru militar — nu știu bine fiind-că nu l'am cîtit — și cum mulți din camarazi mi atribue mie onoarea de autor sau inițiator al ideilor cuprinse în acel articol, pentru a nu l' lăsa în eroare asupra unui merit, ce pe ne drept mi-se atribue vă rog bine voiți a face, cele ce veți găsi de cuvință pentru restabilirea adevărului.

Profit de această ocazie a vă ruga să primiți respectuoasele mele omagii.

Al d-voastră devotat.

C. Brătianu

domnului său și ei asculta glasul Uneoria Kasbicî nici nu și mai da osteneală să îl lege; cu un cuvînt, era idealul unui cal de hoț!.....

În seara asta Kasbicî era mai posomorît decât totdeauna și eu observașcă sub beșmetul său purta o cămașă de zale... Această cămașă de zale, emi zisei, nu o să-o poarte în zadar; trebuie că se plînnesc ceva.

În sală era mare înădrșială, de aceea am șișit puțin afară, să resuflu aer curat. Noaptea se coborise deja pe muniți și negura începea să easă din adîncimile văilor.

Deodată emi veni ideea să-mi vîd de căi, ca să me încerdințez, că nu le lipsesc nimic. Prevederea nu strică nici odată și eu aveam pe vremea aceea un cal escelent, la care priviaș cu pismă o mulțime de cabardieni. Înaintea nezărit de nimeni spre grajd, — deodată aușii nește glasuri; unul îl reconoseai număi de cât: era a lui Amasat, băiatul gazdei noastre; celalalt nu se aușia de cât rar și de abia.

— De ce vor fi vorbind, eugetai în mine; nu cumva despre caii noștri?

Mă apropiăș de el și începui să ascult cu băgare de samă, ca să nu-mi scape nici o vorbă, ceea ce nu era prea ușor, căci de multe ori cîntecetele și jocul din sală mă împedeau de a deosebi ceva din ce vorbeai.

(Va urma)

PALATUL OCARMUIREI DIN IASSI

(PALATUL ADMINISTRATIV)

extras din calendarul pentru poporul românesc pe anul 1845.

Cea mai veche, cea mai însemnată, cea mai frumoasă zidire din Iași este negreșit și astăzi curțile domnești, sau cum i se zice astăzi: palatul ocarmuirii. Prin temelile sale el este legat cu epoca Romanilor. Încă în timpurile cele mai înăpăiate, când Traian eși așezase aici reședința, în vremea războiului său împotriva lui Decebal, și a prefațurii Daciei în provincie supusă vulturului împărătesc, acest palat, după tradiție, cuprindea peste o mie de apartamente. După ce Moldavia, din colonie Romană, în urma multor veacuri, se schimbă în principat neatârnat, această antică cetate, căci merită numele, fu prada unui cumplit foc care la anul 1460, sub marele Ștefan, prefăcu în cenușă tot orașul. Cinci ani în urmă, îndată ce eroul domn găsi odihnă din partea dușmanilor străini, el o rezidi earăși; și poporul, ear nu el, o numi Ștefanovița. La anul 1491 reședința domnească în mare parte fu earăși arsă, în cât după câțiva ani ea număra numai șase sute de odăi, cari și aceste prin nepăsarea următorilor stăpânitori se împușinară tot mai mult. Domnul Ștefan Tomșa (1615) însă arzând și pre aceste, Curțile în vremea lui Alexandru Mavrocordat V. V. ajunseră a numără dăbia o sută locuințe. Dar încă și cu această reducere, palatul tot era încă un monument vrednic de vîzut: din toate părțile alerga străinii să-l viziteze; și Moldovenii prin o fală națională ce nu se poate discuti, îl privea ca martorul secular, ca păstrătorul istoriei lor. În adevăr această zidire era plină de suvenirii prețioase inimii Românilor, aducându-le aminte de niște timpuri mai fericite și mai slăvite. În vremea domnului Dimitrie Cantemir curțile semipărțite încă în apartamente, (său ca se cum se zicea atuncea) mar și în apartamente mici. În cele dintâi a primit domnul pre Petru cel mare; și în aceste din urmă doamna a dat masă împărătesei lui, când acesta la anul 1711 a venit în Moldova asupra Turcilor.

Pe locul unde cu doi ani înainte, era poarta domnească, ridicată în starea ce am văzut-o și noi de către Alexandru Muruz, în capul uliței mari, era un turn cadrat, în felul celui ce este și astăzi deasupra porții Goliei. În acest turn reînviat de bătrânul Grigore Ghica V. V. (1727—1733) se afla paraclisul domnesc, în care se făceau toate ceremoniile religioase a curții și jurămintele politice a boierilor; într-aceasta s'a jura și tractatul de alianță încheiat între Petru cel mare și Dimitrie Cantemir. Pe pereții capelii erau în rîndul hronologic așezate portretele domnitorilor Moldovei, începând de la Bogdan Dragoș. Curțile erau înconjurăte de un zid cadrat, întărit cu turnuri; în unul din aceste, acel despre Bahlui, care până la 1834 era încă în picioare, pe locul ce formează astăzi colțul cazarmei grenadirilor, ce este în uliță în preajma caselor reposatului logofăt Grigore Ghica, în acel turn zic s'a tăiat vornicul Manolache Bogdan și spatarul Ioan Cuza, prin porunca domnului Constantin Muruz, în 18 August 1778. Zidul din prejurul curților avea trei intrări: una poarta domnească în capul uliței-mari, a doua despre St. Nicolae cel mare, numită poarta Drăganilor, a treia despre Bahlui, și zicea poarta Sămenilor.

Însă toate aceste ziduri cu anticizitățile ce cuprindea, cu partea ce mai rămăseră în țară din arhiva națională dusă în Polonia de către mitropolitul Dosoftei, sub Sobiești, cu odoarele domniei, toate fură prada unui al patrulea foc mai cumplit de cât cele din d'antăii trei, care la anul 1783, sub Alexandru Mavrocordat, din toată curtea domnească nu lăsa peatră peste peatră. Domnul se mută atunci în casele Mitropoliei care și ele fură prefăcute în cenușă; Mavrocordat urmat de pojar se trasă în cetățuia Galata, dar și de acolo fu earăși silit a eși prin un foc, ce izbucni în mănăstire și urmat de numele Pârlea Vodă, cu care el porecli norodul, el se așeză în casele Hatmanului Costache Ghica, astăzi a hatmanului Alecu Roset Rosnovanu (Universita tea)

De atunci rezidența domnească fu când în acest palat, când în casele d-sale logofătului Alecu Mavrocordat, mai în sus de biserica Buna Vestire. La anul 1803 însă Domnul Alexandru Muruz se hotărî a rezidi curțile vechi. După ce se adunară cele mai bune materialuri, alegându-se chereșteaua cea mai aleasă din Carpați, aducându-se var toamă de Orleai, și toți meșterii plătindu-se cu bani hotărâți, zidirea se începu în vara anului 1803, sub de aproape privighere a orânduiului boer Visternicul Sandulachi Sturdza,

avînd de ajutor pe vornicul Iordachi Drăghiș pe care Domnul după săvîșirea palatului spre respălărire l numi Paharnic. Domnul visita singur în toată ziua lucrul care se urma necontentit și cu stăruință, până în vara anului 1806 Atunci zidirea era gata de săvîșit; sfințirea solenelă se făcu în 28 August; la acest prilej de bucurie pentru toți Moldovenii, poeziile de atuncea făcură următoarele versuri, pre care pentru întâiași dată le publicăm astăzi.

I.

Acum curte proslăvită,
De Domnul Muruz zidită,
Moldava aș dobândit,
Și lângă aceste multe
Lucrări netăgăduite,
Bunătați pentru pămînt,
Bolnavilor căutare,
Și isvoare adăpătoare:
Însătuirea-ău contenit.
Țerii bună îndreptare,
Asupriților scăpare
Obștii aș pricinuit.
De Cristos mai înainte,
Fao istoricilor cuvinte,
Cum o'odată ar fi fost,
A Rămilenilor zidire,
Care Ți dată în peire
După vreme s'aș întors.
Ear a unei mici zidire,
A lui Tomșa pomenire,
Temelia s'aș văzut.
Și aici în poartă, Turnul
A lui Grigor Ghica bătrânul
Până astăzi aș stătut.
Ear nu ca această zidire
Vrednică de pomenire
Care țar'aș câștigat.
Pentru care tot norodul
Pe Alexandru Voevodul
Pomenim neincetat;
Si Ți rugăm cerescul bine,
Ca păzindul între sine,
Milostivul Dumnezeu
Se Ți dea lui și mântuire,
Prin vecinica pomenire,
Si a slavelor părții.

II.

Alexandru Moruz cu inimă curată,
Din temelie aș înălțat zidirea Curții toată
Si îndată aș aferosit la trei daruri din fire:
Dreptatea, judecata, zic, și bun' noblăduire.
Si aceste trei pîn' acum n'avea sălășluire
Purtănduse din loc în loc cu multă rătăcire
Spre mulțumire aș impletit de laude cunună,
Incoronînd pe-al nostru domn, trustele
dinpreună
Ș'aci ele aflănduse, strigă cu libov' mare:
»Venii toți asupriților aflați în destulare;
Intr'ați fără s'feală toți, eșiți cu mulțumire
Prin porțile bunii dreptății, și fără osebite.
Însătușăți aș câștigat isvoare — adăpătoare*)
Vo'i bo'navii aș dobândit a voastră căutare.
Pentru Alexandru Moruz vecinică, proslăvire:
Fiul Evangheliei fiind fără tăgăduire.
(Va urma) «Stafeta»

CORPURILE LEGIUITORE.

SESIUNE ORDINARA

Sedința din 21 Ianuarie

Senatul. Prezenți 37 dd. senatori.

Se trimite la secțiunii mai multe mesagii de împămîntenire cu proiectul de lege prin care se autorisă ministerul de război să constate, să verifice și să lichideze chitanțele de rechișițiune remase neplătite.

D. Stătescu întreabă pe guvern dacă e adevărat, că în urma desbaterilor din Cameră și mai cu seamă în urma atacurilor ce s'aș adus guvernului pentru convențiunea relativă la drumurile de fier, s'ar fi ridicat la Berlin dificultăți și ce are să facă guvernul.

D. ministru de finanțe, răspundînd, spune că dificultăți s'aș ivit numai din partea reprezentanților societății cari erau nedumeriți asupra înțelesului art. 9 din convențiune și art. 6 din lege. Acum însă dificultățile sunt rezolvate.

D. Gr. M. Sturza cerînd mai multe lămuriri, decât d. Stătescu, asupra acestor articole, d. ministru de finanțe se mulțumește a citi textul lor. Apoi Senatul, grăbit oare-cum de d. min. de externe, trece la ordinea zilei.

D. Ap. Grăjdănescu se proclamă senator al

col. II de Warșowsky, adică cu d. Simion Mihălescu.

Trei din membrii comisiunii aș fost de părere ca Senatul, înainte de a proclama pe d. Mihălescu ca senator, să numească o comisiune care să studieze grava chestiune ce plînează asupra d-lui senator *in spe*, după actele oficiale și să dea verdictul său.

Camera. Prezenți 105 dd. deputați

D. ministru de justiție depune pe biroul adunării un mesagiu relativ la deschiderea unui credit de 10,000 de lei, pentru facerea mobilierului trebitor curții de apel din Iași. Se încuviințează urgența.

D. Ioan Ionescu cere de la d. president al Camerei ca să se dea d-lor deputați o socoteală împede asupra conversiunii obligațiunilor rurale. D-sa spune ce ar fi trebuit să cuprindă tabela socotelilor și cere socoteala Statului cu rescumpărarea clacei.

D. Bălănescu interpelează pe d. ministru de finanțe în privința abaterilor ce se săvîșese de casierul general al județului Putna, abateri pe cari în mare parte le cunoaște d. ministru.

D. Fleva face o interpelare d-lui min. de finanțe în privința viilor cultivate de locuitorii săteni pe proprietățile statului, apoi propune ca ședințele Camerei să înceapă la 1 ora și să se termine la 6 ore. Adunarea primește propunerea, nu știm încă dacă se va ține de ea.

D. Gr. Bălănescu și dezvoltă interpelarea, anunțată deja pentru d. ministru de interne, relativă la taxele și licitațiunile comunale din Focșani.

D. ministru de interne răspunde interpelatorului, nu însă fără a l ataca și personal.

D. Bălănescu vorbește în chestiune personală și incidentul se inchide.

La 3 ore d. am. Adunarea trece în secțiunii ca să se ocupe cu legea pentru organizarea serviciului sanitar.

ARENA ZIARELOR

„Românul” continuă cu studiul său asupra greșelilor de la 1855, când Domniile române n'au lucrat, spre a lua parte la războiul Crimeei, și celor de la 1857, când divanurile ad hoc n'au votat unirea cu principe străin, așa cum se dovedește că doria Napoleon III, prin publicațiunea d. Hervé.

Când ne va vorbi „Românul” și despre greșelile comise de la 1877 incoace?

„Timpul” arată relele la cari ne-aș dus concesiile către străini, biciuește purtarea slugarnică a cabinetului actual, care votează la noui concesiuni, spre împovărarea poporului român până a l face incapabil de împotrivire și spre a crea „înlesnirile cele mai esențiale pentru transportul armelor împărătesci.” Denunțînd pregătirile d-lui Brătianu, în paguba țării, organul conservator ue amintește:

Și bieții Domni din vechime, cari, ca Petre cel Șchiop, abdicău de la Domnie, ca să nu se sporească, în zilele lor, haraciul Porții cu o mie saș două de galbeni, saș Miron Costin cronicarul, care și-a pus viața la mijloc și a pierdut-o, fiind-că Vodă Cantemir sporise birurile!.. Un om care renunță la Domnie, pentru a scăpa țara de o dare; un altul care și-dă capul calăului, pentru onoarea de a fi protestat contra unui spor de bir! Și nu era un disperat, ce n'avea ce pierde, Miron Costin, dacă avea oșută de moși bine numărate pe fața pămîntului Moldovei.

Astăzi... astăzi e cu totul altceva.

„Presa” critică opozițiunea, de oare-ce se compune din elemente eterogene, și spune că nu e în stare „nu numai de a resturna guvernul, dar și de a constitui un guvern care să conducă cu succes destinele țării.” Și spre a ajunge la legitimarea acestei afirmări, iea la refec pe „Timpul,” declarat de reacționar; pe „Binele Public” declarînd că d. Vernescu e „profan în cele ce trebuie să caracterizeze pe un om de stat, pe un om politic;” pe „Democrația Națională” ale cărei idei privitoare la politica esteroară nu sunt aprobate de restul opozițiunii,

— apoi sfârșește făcînd apel la opozițiunea liberală de a sprijini guvernul, ce are să mai țină trei ani la reformele, ameliorațiile interne.

În privința noastră, confrății dela „Presa” cred de cuviință a scrie următoarele rânduri:

Cât despre „România Liberă”, de și acest ziar se află tot în rîndurile opoziției, totuși mărturisim că on. săi redactori neavînd, după cum credem, pretențiunea de a figura între oamenii politici ai țării, și nerepresintînd *ast-fel* nici un grup politic, cată s'o lăsăm la o parte, așteptînd să vedem dacă, mai curînd saș mai tîrziu, numita foaia nu va veni să lupte iarăși alături cu aceia, pe cari i-a sprijinit odinioară cu atîta tărie și pentru cari a țărîtat cea mai mare încredere în timpurile anevoioase ce am parcurs.

La aceste cuvinte răspundem deocamdată scurt. Tot d'acuma am sprijinit actele, ce le-am creșut folositoare țării, și am mers cu oamenii ce le săvîșiau. Nu dorim decât ca un guvern, ori de ce culoare va fi densul, să ridice țara din miseria în care se găsește, și vom fi cu el. Nepărtinirea cu care ne-am purtat față cu actualul guvern, cel puțin până la fusiunea din anul trecut, a fost recunoscută chiar în coloanele „Presei”.

„Binele Public” vorbește despre deastroasa convențiune pentru drumurile de fier, lămurind chipul cum a fost adoptată, argumentele șubrede, sofismele deochiate, eresiile colosale prin cari a fost susținută, ca ast-fel opiniunea publică, deșteptată și convinsă despre răutatea celor de la putere, să-l judece și să le respălătească după merit.” Apoi conchide:

Dacă ne indignă ceva e că falsii patrioți de la putere aș comis răul, aș impus țării paguba și umilirea nu din eroare, ci ou știință, cu premeditare, numai ca să fie mîntinuți la putere.

„Democrația Națională” vorbește despre sgomotele de alianță, cerînd ca să stăm neutri, cât suntem lăsați în pace, iar dacă trebuie să intrăm în vr'o alianță, să fugim de politica pangermanistă, inimică a elementului și care tinde a cuceri toate popoarele de la Dunăre economicește și milităresce:

Nu credem că guvernul nostru, ori-cât de mar i-aș fost păcatele, ar cuteza să viseze o alianță atît de nenaturală și monstruoasă ca aceea a României cu pangermanismul contra statelor din peninsula Balcanică. Chiar când o influență înaltă ar s nulge guvernului consimțmintul pentru o asemenea alianță noi avem convingerea că cel d'antăii adversar care s'ar scula contra ei, ca un singur om, ar fi poporul român, căci mai pre sus de ori-ce Români țin la existența patriei lor.

Serviciul Telegrafic al „României libere”

dela 3 Februarie — 9 ore dim.

Berlin, 29 Februarie

„Gazeta Germaniei de Nord”, desminte toate conjecturile făcute de ziare, cu ocaziunea călătoriei în Italia a principelui ereditar din Germania.

„E cu totul natural, adăugă gazeta ca prințul să meargă să viteze familia sa, care petrece acum la Pabli, și e probabil, că o va aduce cu sine la Berlin.”

Paris, 2 Februarie

D. de Freycinet, presidentul consiliului, e bolnav de hepatalgie, adică de o boală a ficatului.

Londra, 2 Februarie

Lordul Beaconsfield merge mai bine.

— 3 Februarie — amiază —

Londra, 3 Februarie

Citim în „Standar”: „E vorba de a se forma un district din partea Basarabiei cedate de România Rusiei. Acest district, a cărui capitală va fi Ismail, va avea toate prerogativele acordate restului Rusiei.”

Se telegrafiază, din Petersburg, ziarului „Daily News”: „Cu ocaziunea aniversării suirei pe tron a împăratului Alexandru, se anunță proiectele următoare: Să se acorde Israelii lor aceleași drepturi pe cari le aș și cei-lalți supuși ruseși; să se dea Poloniei instituțiunile existente în Rusia; să se ridice censura presei din provincie și presa din Petersburg și Moscva să se supună jurdicțiunii ordinare a tribunalelor.

(Havas).

PAUL
COIFFUER PARFUMEUR
FURNISORUL A. S. R. DOAMNEI
No. 37, CALEA VICTORIEI, No. 37

Cu onoare incunoscintez pe onor. Nobilime că am asortat magazinul meu bogat cu următoarele articole pentru Toaletă :

PARFUMERIE,
PERII, PEPTENI, FLORI ARTIFICIALE,
MANUSI,
PER calitate superioară, ARTICOLE de LUX etc.

asemenea am aranjat un
SALON SPECIAL
instalat acum din nou pentru
COAFAT SI PRIMIREA DAMELOR
Salon pentru coafura, tuns și ras bărbați
aranjat din nou, elegant și serviciul prompt.

De vânzare (maclatură) hârtie stricată
(cu ocazia)

A se adresa la Tip. St. Mihăilescu în Strada Lipscați No. 11

Se cere guvernor frances si meditator
LIMBA ROMANA

Se va prezenta la orele 12-1 din zi la Institutul P. Alexandrescu, Strada Cernica No. 4, vis-a-vis de biserica Sfinții. (Calea Moșilor)

CAPSULE MATHEY-CAYLUS
CU INVELIS SUBTIRE DE GLUTEN
Preparate de doctorul CLIN. — Premiul Montyon

• Capsulele Mathey-Caylus, cu Esența de Santal asociată Balsamicilor, posedă o eficacitate incontestabilă și sunt întrebuintate cu cel mai mare succes pentru a vindeca repede scurgerile invechite sau recente, Blennorrhagia, Gonorrhoea, Blennorrhoea, Leucorrhoea, Cystita, Urethritis, Catarul și celelalte Doler ale Vesicel și toate afecțiunile căilor urinare.

• Mulțumită învășului lor subțire de gluten, care o face asimilabilă, Capsulele Mathey-Caylus se pot mistui de persoanele cele mai delicate și nu obosesc niciodată stomacul. (Gazette des Hopitaux de Paris).

A se lua 9-12 capsule pe zi. Fie-care flacon însoțit de o instrucțiune detaliată.

A se feri de contra-faceri și a cere ca garanție pe fie-care flacon de capsule Mathey-Caylus Marca de fabrică (depusă) cu semnătura Clin și C-nta și MEDALIA PREMIULUI MONTYON.

PARIS, CLIN și C-nta, 14, STRADA RACINE.

posit în București la D-nii Ovessa, J. G. G. G. G. G. și la D-nii Risdofer, farmacist.

SIROP ȘI VIN DE
QUINQUINA FERRUGINOS
DE
GRIMAULT & Cie

Medicamenți tonici, febrifugi, reparatori și reconstituanți

PHILADELPHIA 1876 VIENNA 1873

De multu timp, chimiștii și învășii s'au ingeniati d'a găsi o uă combinare ce medicii dorescu cu ardore și care aru putea permite întrebuintarea concurențele a Ferului, ce este elementul principal al sângelui nostru și Quinquina care este agintele tonici și febrifugi prin excellență.

D. D. Grimault et Cie, au compus un subțu formă de Sirop și de Vin, unu medicamentu care resolvă problema până la complectă satisfacțiune a corpului medicalu.

Siropul este specialment recomandat pentru copii tineri și damele delicate. — Vinul, preparat cu vinu vechiu și generos de Malaga, este luat de preferență de către persoanele mari. Amândouă conține Phosphatul de feru care este cel mai estimat dintre medicamentele ferruginosse și Quinquina galbenă regală, care este cel mai activu dintre quinquinile și conține cea mai mare cantitate de sulfatu de chinină și principiu tonice.

Siropul și Vinul de quinquina ferruginos de Grimault & Cie, suntu prescriere în totu de-una cu succesu, în tôte maladiile datorate anemiei, însărcinrei sângelui. Ei suntu tonici, febrifugi, reparatori și reconstituanți; ei combatte atonia stomacului și a intestinelor, provenită fie d'ua rea alimentațiune, d'ua ședere prelungită în tericălduröse și humede, sau fie rezultatul frigurilor intermitente sau acute; a diarehei rebelle sau a convalescenței de lungi maladii. În tôte casurile unde trebuie excitat pofta de mâncare, prevenirea accesiloru febrile, combaterea sudorilor nocturne, redarea corpului bolnavu principurile alterate sau perdute, susținerea bătrănilor, a femeilor delicate și a copiiloru debili, aceste două preparatiuni suntu în totu de-una minunate.

La Paris, cassa GRIMAULT et Cie, 8, rue Vivienne.
ȘI ÎN PRINCIPALELE PHARMACII DIN FRANCIA ȘI DIN STREINĂTATE.

HOTEL FIESCHI
București, în centrul comerului, Str. Șelari No. 7

RESTAURANT
cu totul din nou, cu telegraf în fie-care odaie. Serviciu exact.

ODAI
de la 1 fr. până la 5 fr. pe zi.

APARTAMENTE PENTRU FAMILII
Abonamente pe lună cu rabat
SALA DE DANȚ DE ADUNARE ȘI DE NUNȚA
totul decorat cu eleganță.
Proprietar, FIESCHI

MAGAZIN DE PANZARIE
DIMITRIE LAZARESCU
Strada Lipscați, No. 72, în colț

Au sosit felurite pânze noi precum: Olandă de Rumburg de trei colți lățimea, suptire și groasă, madipolon meosican, percal, milino pichet, cămăși de damă și cavaler, fuste, ciorapi, batiste felurite color și albe, mese și servete albe și color, prosoape, gulere, manjete, cravate, umbrele, corsete, pânză de transparent și mindire albe și color, flanele felurite, galoși, șosuri, papuci, și altele cari nu sunt notate aci, toate acestea se procură cu prețuri foarte moderate. (10-2-9)

Se cere elevi la Typ. St. Mihăilescu
(cu cunoștință de 4 clase)
A se adresa în Str. Lipscați 11-13.

Birou de informațiuni și comisiune
PENTRU VÂNDARE ȘI CUMPARARE

Obiecte de valoare, împrumut de bani, închirier de moșii și case, se dau informațiuni asupra cumpărării și vândării de moșii, acareturi, și produse, mașine de treerat și în toate afacerile pendinte de comerț. Bani pe obiecte de valoare se mijlocește prompt și cu condițiuni convenabile.

Rog pe onor. P.T. public d'a mă onora cu comisiunile respective, cu asigurarea că mă voiți da toate silințele spre a satisface pe onor. clientelă.

Cu stimă
A. ROTTENBERG
Pasagiul Român (Ronda)

A SOSIT UN MARE ASORTIMENT DE
CASE DE FER ȘI DE OTIEL
DIN RENUMITA FABRICA
CYRUS PRICE & C^{OMP.}
WOLVERHAMPTON (Anglia)

DEPOSITUL
LA
D-nul GEORGE GEORGESCU
No. 12, STRADA BARAȚIEI, No. 12.
REPRESENTANT PENTRU TOATA ROMANIA
LOUIS ASMUS
BUCUREȘTI, No. 1 SUS, STRADA ȘELARI, No. 1 SUS

"PERFECȚIUNE"
REGENERATORUL UNIVERSAL
AL PĂRULUI
de D^{na} S. A. ALLEN.

Reușește în totdeauna a redă părul alb culorea juneței sâle, i comunică viață, creștere nouă și o frumusețe lucindă. Efectul este sigur și perfect, face să dispară imediat culorea albă a părului.

Acăsta nu este o vâpsea, ci o preparatie a cărei proprietate naturală și infalibilă este de a întări părul. Superioritatea și bunătatea Regeneratorului sunt recunoscute în lumea întreagă.

DEPOSIT PRINCIPAL,
114 și 116, CALEA SOUTHAMPTON,
LONDRA, ENGLITERA.

Vendărea cu ridicata la D-nii Appel și C-nta, București, Str. Căciaci No. 1
Vendărea en détail în București la D-nii Paul Frodel, Coiffeur Nicolcescu, Coiffeur al Curții, G. Pencu, F. Günthler. — În Craiova la D-nii M. Georgevici, E. Osmanof. — În Brăila, la D-nu C. Hepites, — În Galatz, la D-nu H. Curtovich.

INSTITUTUL HELIADE
BUCUREȘTI
Strada Armăna No. 1

Institut de instrucțiune și educațiune
PENTRU BAETI
CLASE PRIMARE ȘI GYMNASIALE
PREPARAȚIUNI PENTRU ȘCOALA MILITARA
informațiuni în toate zilele de la 9-11 a. m. și 4-6 p. m.

OCASIUNE RARA

SPECIALITATE DE BLANURI
ÎN
MAGASINUL „la Ursul Alb” No. 5
Str. LIPSCANI

De astăzi înainte ne-am hotărât ca să vindem toate
BLANURILE PENTRU BARBATI
ȘI DAME
lucrate foarte solidu și modernu

Cu un scădământ de 30%

din cauza enormei cantități de mărfuri cari ne sosesc neinterupt.

No. 5 „la Ursul Alb” No. 5
Str. LIPSCANI

Membrii Societății „Concordia Română”
CROITORI CIVILI ȘI MILITARI
BUCUREȘTI, 10 Strada Noua 10, BUCUREȘTI

Subscriși cu onoare aducem la cunoștința Onor. Public, că pentru sezonul de toamnă și de iarnă ne-am asortat cu

STOFE MODERNE
PENTRU
Haine Barbatesci

din fabricele cele mai renumite ale Europei.

Basați pe experiența noastră avem curagiul să promitem clientilor noștri confecționarea hainelor în modul cel mai perfect și cu prețurile cele mai moderate.

I. D. Costandinescu & D. A. Antofiloiu.

DECORATA CU MEDALIA DE ARGINT LA LINZ ȘI TEPLITZ, ÎN 1798

CEL MAI BUN MIJLOC PENTRU CONSERVAREA PEILOR ESTE
UNSOAREA UNIVERSALA DE PEI
al lui
CAROL RUSS

aprobată de ministerul apărării țării și introdusă în armată

Unsoarea aceasta prin care apa nu poate pătrunde înmoae pielea încălțămintelor, trăsurilor, curelele, fie ele cât de tari și crăpicioase. Se garantează, că unsoarea de pei a lui C. Russ inmoae ori-ce pele, de o face ca mătasea. Ea e fără de miros, și nu se răncezește niciodată, și nici nu pătează.

Depoul se află în Viena, Wollfsgasse 3 — Fabrica în Apfelgasse 6.

DEPOUL DIN BUCUREȘTI LA ION. IACOB

Prospectele se trimit gratis și franco.

Prețurile 1/4 klg. 1 fr. 25; o cutiă 2 1/2 fr. 1/2 klg. 4 fr.; 1 klg. 7 1/2 fr.